

Arrest

nr. 324 876 van 10 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 2 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt door een protection officer van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 30 september 2020, 9 november 2020, 25 januari 2021, 15 april 2024 en 9 juli 2024.

Een eerdere beslissing van 17 maart 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt op 22 februari 2024 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd bij arrest nr. 302 109.

De commissaris-generaal neemt vervolgens op 26 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Kas Aziz Khan, district Qarghai van de provincie Laghman. Toen u negen à elf jaar oud was verhuisde u naar Qalai Laghmania een dorp vlakbij de stad Jalalabad.

Uw vader baatte een voedingswinkel uit in de stad Jalalabad. Toen u op een dag, zo'n jaar en acht maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, op weg naar school was trachtten onbekenden u te ontvoeren. De ontvoeringspoging mislukte maar zette uw vader ertoe aan uw schoolgang stop te zetten en voor u een geldwisselstand te kopen in het centrum van Jalalabad. Op een avond, anderhalve week voor uw vertrek uit Afghanistan werd u ontvoerd toen u aan het werk was op de geldwisselmarkt. Uw ontvoerders vroegen 20.000 dollar van uw vader en martelden u om uw vader onder druk te zetten. Met 10.000 dollar en de belofte om de resterende 10.000 achteraf te betalen kreeg uw vader u vier dagen na uw ontvoering vrij. Ondanks bedreigingen van uw ontvoerders weigerde uw vader de tweede schijf van 10.000 dollar over te maken en koos hij ervoor dit geld in uw reis naar Europa te investeren. Na een reis van drie maanden en vijftien dagen kwam u op 1 augustus 2019 in België aan. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u uw ontvoerders, die ook na uw vertrek uw vader bleven lastig vallen en de algemene slechte veiligheidssituatie in uw regio.

Ter staving van uw verzoek legt u de taskara's van u, uw ouders, uw broers en uw zussen neer, een verslag over uw functioneren in het kader van het M-decreet, vijf medische attesten uit België, uw Afghaans schoolrapport, een aanvraag over uw schoolgang in Afghanistan, twee pasfoto's van uw broer, een verzendnota en een enveloppe.

Op 24 januari 2022 werd u opgenomen op de spoedafdeling van AZ Delta nadat u te veel paracetamol ingenomen had. U legt ter staving een attest van AZ Delta en een begeleidende brief van uw sociaal assistent neer. Uit de brief van uw sociaal assistent blijkt dat u geen doodswens heeft maar dat de lange duur van de asielprocedure erg op u weegt.

Op 4 april 2022 weigerde het CGVS u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermings-status. U diende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) beroep in tegen deze beslissing.

Op 28 juni 2023 werd u door de Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van dertig maanden voor verkrachting met verzwarende omstandigheden, aantasting van de seksuele integriteit met verzwarende omstandigheden, belaging, kwaadwillig gebruik van elektronische communicatiemiddelen en opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden.

Op 13 december 2023 werd u door het Hof van beroep te Gent veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van twee jaar waarvan één jaar effectief voor verkrachting met verzwarende omstandigheden, aantasting van de seksuele integriteit met verzwarende omstandigheden en opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden.

Op 22 februari 2024 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS omdat er een bijkomend onderzoek naar uw nood aan bescherming omwille van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding of een (toegeschreven) verwestering nodig was.

Naar aanleiding van het heronderzoek van uw nood aan internationale bescherming legde u volgende aanvullende stukken neer: foto's van de elektronische taskara's van uw vader, moeder, twee broers en zes zussen, uw arbeidsovereenkomst bij een kebabzaak en een usb-stick met daarop foto's en filmpjes ter staving van uw vroegere relatie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige ten tijde van uw eerste drie persoonlijke onderhouds, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten

van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; vond uw persoonlijk onderhoud plaats in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Op 10 april 2021 werd de voogdij over u van rechtswege beëindigd. Bijgevolg is het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, momenteel niet meer op u van toepassing.

Daarnaast werpt u halverwege uw derde en in uw vierde en vijfde persoonlijk onderhoud op dat u geheugenproblemen heeft. U legt evenwel geen enkel stuk neer om uw geheugenproblemen te staven, noch blijkt u op de eerste maand die u in België doorbracht na psychologische begeleiding te genieten (CGVS 25/1/2021, p.10; CGVS 15/4/2024, 10, 12; CGVS 9/7/2024, p.3). Derhalve kan er niet aangenomen worden dat u dermate aan geheugenproblemen zou leiden dat u niet in staat zou zijn om adequate verklaringen af te leggen. Dat uw cognitieve vermogens aangetast zouden zijn door geheugenproblemen valt evenmin uit het verloop van uw persoonlijke onderhouds af te leiden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u geviseerd te worden door uw ontvoerders en slachtoffer te worden van de onveilige situatie in uw regio (CGVS 25/1/2021, p.5,9). Tevens geeft u aan dat u in België een vriendin had en u op uw sociale media-accounts over uw relatie postte alsook dat u door uw verblijf in België veranderd bent en niet meer kan aarden in Afghanistan (CGVS 15/4/2024, p.4,8)

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat uw verklaringen over verschillende aspecten van uw identiteit niet kunnen overtuigen. Zo dient er allereerst gekeken te worden naar het enige identiteitsdocument dat u neerlegt (CGVS 25/1/2021, p.5). Uw taskara bevat immers ernstige vormgebreken waardoor dit stuk niet als authentiek weerhouden kan worden. Waar het rangnummer op de taskara gestempeld moet worden blijkt dit nummer bij uw taskara op het stuk gekopieerd te zijn. Ook het embleem van Afghanistan in de linkerbovenhoek is sinds 2004 niet meer in gebruik terwijl uw taskara in 1396 (Afghaanse kalender, 2017) uitgegeven werd. Dat u aan de hand van een vals stuk uw identiteit tracht te staven neemt sterk het geloof in uw voorgehouden identiteit en achtergrond weg. Hierbij kan er bijkomend op gewezen worden dat er in de foto op uw taskara moeilijk een veertienjarige gezien kan worden. Deze indruk is evenwel nog veel sterker aanwezig bij de taskara van uw broer. De stevige kaaklijn en snor kunnen bezwaarlijk aan een twaalfjarige toegeschreven worden. U bevestigt blijkbaar deze inschatting wanneer u met de verklaring afkomt dat kinderen in Afghanistan door het moeilijke leven aldaar sneller ouder worden. Deze uitleg kan u evenwel niet ernstig invoeren voor hun fysieke ontwikkeling (CGVS 30/9/2020, p.7-8). De Raad merkt in haar arrest terecht op dat u een leeftijdsonderzoek onderging waarbij is vastgesteld dat u op 14 augustus 2019 “een leeftijd heeft van 18 jaar, waarbij 18,2 jaar met een standaarddeviatie van een 2,1 jaar een goede schatting is” en dat tevens is gesteld dat “uit het medisch onderzoek blijkt dat de betrokkene minder dan 18 jaar oud is” (Leeftijdsbepaling, FOD Justitie, dienst Voogdij, 21 augustus 2019). Bij afwezigheid van objectieve elementen die hierover anders doen denken besloot de Raad in haar arrest dat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast staat. Er dient evenwel op gewezen te worden dat er in uw laatste persoonlijk onderhoud een element naar boven kwam dat erop wijst dat uw werkelijke leeftijd zich aan de bovengrens van de door het leeftijdsonderzoek bepaalde standaarddeviatie bevindt. U legt immers een foto van de recente taskara van uw broer Z. neer. Op deze taskara prijkt 1 november 2002 als zijn geboortedatum. Waar u in uw laatste persoonlijk onderhoud verklaarde dat u en uw broer Z. een tweeling zijn, schatte u bij uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) Z. nog zo’n drie jaar jonger dan u in (CGVS 9/7/2024, p.3; DVZ verklaring, vragen 4,17). Als u op de vermelde geboortedatum van uw broer gewezen wordt kan u er geen verklaring voor aanreiken (CGVS 9/7/2024, p.3). Het mag duidelijk zijn dat dit nieuwe element en uw ontoereikende verklaringen hierover doen besluiten dat uw werkelijke leeftijd zich binnen de marges van het leeftijdsonderzoek hoger bevindt dan u wilt laten uitschijnen.

Bij uw schoolcarrière dienen eveneens ernstige vraagtekens geplaatst te worden. U vertelt eerst dat u na uw afstuderen van de negende graad een punt zette achter uw schoolloopbaan om vervolgens drieëntwintig à vierentwintig maanden later op 1 augustus 2019 in België aan te komen (CGVS 25/1/2021, p.3,4). Een korte rekensom wijst uit dat u, volgens uw verklaringen, omstreeks 1 september 2017 met uw studies stopte. Uw schoolrapport vermeldt dat u in het jaar 1394 (21 maart 2015 – 20 maart 2016) de achtste graad doorliep.

Van de negende graad die u naar eigen zeggen afgewerkt zou hebben staat er niets vermeld, hoewel uw rapport na uw aankomst in België werd opgemaakt (CGVS 25/1/2021, p.4,5). Hoe dan ook, zelfs indien u afgestudeerd bent van de negende graad zou u dit leerjaar volgens uw rapport doorlopen hebben in 1395 (21 maart 2016 – 20 maart 2017), hetgeen een verschil van ongeveer een jaar oplevert. Daarbij valt het op dat u in uw verzoek om uw rapport nog een andere versie optekende. In dit stuk verklaarde u dat u dat u in het jaar 1394 (21 maart 2015 – 20 maart 2016) studeerde in de negende graad. Deze versie valt noch met uw verklaringen op het CGVS noch met het schoolrapport te rijmen. Bovendien zijn bepaalde data op zowel uw rapport als op de bevestigingsbrief over uw studies aangepast. Voor deze aanpassing kan u geen verklaring aanreiken (CGVS 25/1/2021, p.11). In uw vierde en vijfde persoonlijk onderhoud past u uw verklaringen over uw scholingsgraad aan de informatie uit uw schoolrapport aan, wanneer u beweert dat u maar tot en met de achtste graad studeerde (CGVS 9/7/2024, p.2; CGVS 15/4/2024, p.10). Dat u na ontvangst van de initiële beslissing van het CGVS uw verklaringen plots aanpast kan uiteraard niet overtuigen. Bovenstaande vaststellingen trekken niet enkel uw leeftijd en studieloopbaan, maar ook de context waartegen uw asielrelaas afspeelt in twijfel.

Wat uw vrees om door uw ontvoerders gevisieerd te worden betreft dient er op gewezen dat talrijke tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden het geloof in uw ontvoering volledig wegnemen. Na uw eerste twee persoonlijke onderhouds stuurde u het CGVS op 2 december 2020 een email waarin u bekende dat u frauduleuze verklaringen had afgelegd in uw eerste twee persoonlijke onderhouds, nieuwe verklaringen aflegde over uw woonplaats, uw familiesamenstelling, uw persoonlijke activiteiten en uw asielrelaas en waarin u het CGVS om een nieuwe kans vroeg. In het persoonlijk onderhoud dat daarop volgde legde u evenwel meerdere verklaringen af die volledig haaks staan op de voorstelling die u in uw email ophing. Zo verklaarde u in uw email dat uw vader welgesteld en de baas van een zaak die handelt in gebouwen en gronden is. Op het CGVS klinkt het echter dat uw vader samen met uw broer een voedingswinkel uitbaat (CGVS 25/1/2021, p.3). Daar het aanzien en de financiële draagkracht van uw vader de reden voor uw ontvoering uitmaakt raakt deze tegenstrijdigheid aan de kern van uw asielrelaas. Voorts sprak u in de email van één ontvoering(spoging) toen u gekidnapt werd op weg van uw school naar huis. Tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat u een mislukte ontvoeringspoging onderging toen u van school terugkeerde en dat u vervolgens enige tijd later effectief ontvoerd werd aan uw geldwisselstand in de stad Jalalabad (CGVS 25/1/2021, p.6). Ook over de wijze waarop u vrijkwam legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u in uw email dat uw vader het gevraagde losgeld niet bezat en dan ook niets betaalde. U kon ontsnappen toen uw ontvoerders afwezig waren. Deze voorstelling kan niet verder afliggen van uw verklaringen op het CGVS. Toen zei u dat uw vader wel over het geld beschikte maar ervoor koos om maar de helft van het bedrag te betalen. De kidnappers stemden in met de helft van het losgeld en de belofte om de andere helft na uw vrijlating te betalen en lieten u vrij op een plaats waar uw vader u kwam ophalen, zo zei u (CGVS 25/1/2021, p.6,7,9). Tenslotte legt u ook afwijkende verklaringen af over de periode tussen uw ontvoering en uw vertrek uit Afghanistan. U was lange tijd gehospitaliseerd en vertrok uiteindelijk drie maanden na uw ontvoering, zo schreef u in de email. Op het CGVS stelt u dat u anderhalve week na uw ontvoering het land verliet (CGVS 25/1/2021, p.6). Tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud beweert u opeens dat u deze periode niet meer kan inschatten (CGVS 9/7/2024, p.3). Als u gewezen wordt op deze flagrante tegenstrijdigheden legt u uit dat u uw waargebeurde verhaal alleen met het CGVS wilde delen. Daarom gaf u slechts een paar zaken prijs, net genoeg om een nieuw persoonlijk onderhoud te regelen (CGVS 25/1/2021, p.11-12,13). Uw uitleg raakt kant noch wal. Hoewel er begrepen kan worden dat u uw verleden niet met eender wie wilt delen waren de enige betrokken personen bij de opmaak van de email uw voogd en uw advocaat, die eveneens al uw persoonlijke onderhouds bijwoonden en die u derhalve in vertrouwen kon en moest nemen. Bovendien valt uw uitleg niet te verzoenen met de vastgestelde tegenstrijdigheden. Indien u daadwerkelijk de keuze maakte om informatie achter te houden zodat u ze voor het eerst op het CGVS kon bespreken zouden uw verklaringen in de email bondiger maar niet tegenstrijdig mogen zijn aan uw uitspraken op het CGVS. De vaststelling dat u over de kern van uw asielrelaas meerdere markante tegenstrijdigheden laat optekenen doet het geloof in uw vrees voor uw kidnappers geheel teniet.

Daarnaast kent uw vluchtverhaal nog verschillende onaannemelijkheden. Zo mag het verbazen dat uw ontvoerders instemden met uw vrijlating tegen de helft van het gevraagde losgeld (CGVS 25/1/2021, p.7,9). Nochtans hadden uw ontvoerders de juiste inschatting gemaakt en bezat uw vader wel degelijk het geld of konden ze afgaand op het werk van u, uw vader en uw ooms er redelijkerwijze vanuit gaan dat uw vader de resterende som bijeen kon harken (CGVS 25/1/2021, p.3,4,8). Het valt vanuit het oogpunt van uw ontvoerders dan ook niet te begrijpen dat ze hun enig drukkingsmiddel tegen een loutere belofte inruilden. Zeker aangezien ze er eerder niet voor terugdeinsden u te mishandelen om uw vader te laten betalen (CGVS 25/1/2021, p.6).

De reactie van uw vader op de bedreigingen van de ontvoerders nadat hij het resterende geld niet wilde overmaken is evenmin plausibel. In de plaats van het gevaar voor de hele familie weg te nemen door het resterende bedrag te betalen, koos uw vader ervoor om het geld enkel in uw veiligheid te investeren. Nochtans bedreigden de ontvoerders expliciet elk lid van uw familie met de dood (CGVS 25/1/2021, p.8). Als

antwoord op de doodsb bedreigingen vervroegde uw vader het sluitingsuur van zijn winkel, liet hij zich met de auto ophalen, blijven uw familieleden zoveel mogelijk binnen en ging uw vader klachten indienen bij de politie. Van deze klachten kan u evenwel geen bewijs neerleggen (CGVS 25/1/2021, p.8). Als verklaring werpt u op dat uw vader het bewijs van de eerste klacht verscheurde omdat hij een teleurstellend antwoord van de politie ontving. Dat uw vader teleurgesteld was weerhield hem er echter niet van nog driemaal een klacht bij de politie in te dienen. Deze klachten leidden onder andere tot de oprichting van een checkpost en een onderzoek naar het gsmnummer dat gebruikt werd om uw familie telefonisch te bedreigen, zo beweert u (CGVS 25/1/2021, p.7,8). Van andere klachten die wel een adequaat optreden van de politie teweeg brachten brengt u evenmin enig bewijs aan hoewel u hier onder andere door uw advocaat expliciet om gevraagd werd (email 2/12/2020). Voorts valt het op dat uw familie niet overwoog om te verhuizen en dus nog steeds in Qalai Laghmania woont (CGVS 25/1/2021, p.12; CGVS 15/4/2024, p.3). Daar uw vader over een grote financiële draagkracht beschikt is een verhuis weg uit de actieradius van de kidnappers nochtans een plausibele oplossing. Dat uw familie momenteel nog steeds in uw huis woont, uw broers Engelse taalcursussen volgen en uw familieleden op 19 mei 2024 nog nieuwe taskara's van de huidige overheid bekwamen is zeer bevreemdend aangezien u in uw persoonlijk onderhoud van 15 april 2024 opeens beweert dat uw kidnappers nu belangrijke posities binnen het Islamitisch Emiraat innemen (CGVS 15/4/2024, p.3,9-11). Indien uw belagers momenteel daadwerkelijk aan de macht zijn, u nog steeds zouden zoeken en uw hele familie bedreigden kan er geenszins ingezien worden dat uw familieleden hun leven gewoon verder zetten (CGVS 15/4/2024, p.10). Tenslotte valt de demarche van uw minderjarige broer om naar het districtshuis van Surkh Rod te reizen om daar documenten voor u te regelen niet te rijmen met de vrees voor vervolging die hem boven het hoofd hing. Dat hij het risico aanvaardde om u te helpen kan niet overtuigen (CGVS 25/1/2021, p.12). Dat uw verklaringen over de maatregelen die uw familieleden namen in het licht van jullie conflict met de kidnappende niet kunnen overtuigen draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Bovenstaande tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden zijn extra markant omdat ze vastgesteld werden nadat u reeds de kans had gekregen om bedrieglijke verklaringen recht te zetten. Na uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud liet u het CGVS weten dat u uw verklaringen over uw verblijfplaats, uw levensomstandigheden en asielrelaas op leugens berustten en vroeg u het CGVS een nieuwe kans om uw echte achtergrond en asielmotieven uiteen te zetten. Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt duidelijk dat u deze kans niet greep en onmaskert uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud dan ook als een onderdeel van een bewuste en persistente strategie om het CGVS in de beoordeling van uw beschermingsnood te misleiden. De these van u en uw advocaat dat u misleid en verleid werd door anderen om valse motieven aan te wenden kan dan ook niet weerhouden worden (CGVS 25/1/2021, p.2,10,13).

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan het door u aangehaalde ontvoeringsverhaal, waarop u uw asielmotieven steunt.

In navolging van het arrest van 22 februari 2024 werd u uitgenodigd voor een bijkomend persoonlijk onderzoek ten einde zicht te krijgen op uw vrees op vervolging omwille van uw mate van verwestering, het risico om als dusdanig gepercipieerd te worden en/of uw onvermogen zich aan te passen aan de huidige regels en normen in Afghanistan.

Wat dit betreft moet er vooreerst gewezen worden op de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratie-bewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghansen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, waaruit niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghansen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de

machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De

controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Hoewel er, zoals de RvV aanhaalt, inderdaad vanuit gegaan kan worden dat u tijdens uw langdurig verblijf en traject in België in contact bent gekomen met waarden, gebruiken en opvattingen die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban kan er na overweging door aanwezige elementen niet aangenomen worden dat deze externe invloeden in uw geval geleid hebben tot een dusdanig veranderde opvattingen of gedragingen dat u verwesterd bent of bij terugkeer naar Afghanistan zo gepercipieerd zou worden.

U haalt aan dat u de Belgische cultuur en levensstijl overgenomen heeft. Als u gevraagd wordt om te verduidelijken wat dat voor u inhoudt heeft u het enkel over de beperkingen die uw familie in Afghanistan ondergaat terwijl u graag in een samenleving leeft waar u zelf kan bepalen wat u wilt zonder dat u naar iemand moet luisteren (CGVS 15/4/2024, p.3). U haalt daarbij één beperking aan die op u van toepassing zou kunnen zijn wanneer u beweert dat uw broer zijn haar niet zou mogen knippen. Gevraagd naar andere beperkingen die u in Afghanistan zou kennen geeft u er geen andere op (CGVS 15/4/2024, p.3). Later wordt u gevraagd om uw stelling dat u door uw verblijf in België veranderd bent verder te verduidelijken. Na enkele algemeenheden wordt er andermaal op aangedrongen dat u toelicht op welk vlak u veranderd bent. U beantwoordt deze vraag eerst met de term "relationship" om uiteindelijk te stellen dat u op het vlak van uw seksualiteit veranderd bent. Dat uw lichamelijk verlangens veranderd zijn ten opzichte van Afghanistan lijkt

echter in de eerste plaats toe te schrijven aan het feit dat u volwassen ben geworden eerder dan door uw aanrakingen met de westerse waarden en normen (CGVS 15/4/2024, p.8,9). Andermaal gevraagd om uw stelling dat u veranderd bent door uw verblijf in België te concretiseren antwoordt u eenvoudigweg dat alles veranderd is. Om voorbeelden gevraagd herhaalt u eerst dat alles alles betekent om uiteindelijk als enig voorbeeld te geven dat uw taal veranderd is. Hoewel er meermaals op aangedrongen werd kan u niets kwijt over dit ene voorbeeld (CGVS 15/4/2024, p.8,9). U slaagt er dan ook geenszins in om aan te tonen dat u door uw verblijf in België veranderd bent, laat staan dat uw religieuze of politiek gedachtegoed dermate veranderd zou zijn dat u als verwesterd beschouwd kan worden of als dusdanig gepercipieerd zou worden. Vervolgens werd u gevraagd of u zich bij terugkeer naar Afghanistan kan aanpassen aan de huidige regels in Afghanistan. U pareert deze vraag door te stellen dat u tegen de regels van de taliban bent (CGVS 15/4/2024, p.9). Nadat u viermaal gevraagd wordt tegen welke concrete regels van de taliban u zich kant geeft u uiteindelijk de regels rond baard- en haargroei en de avondklok op en zegt u dat u de huidige vlag niet aanvaardt (CGVS 15/4/2024, p.9,11). Als reden waarom het voor u niet mogelijk zou zijn om u te schikken naar de regels rond haargroei en avondklok wijst u erop dat uw visie op de islam verschilt van die van de taliban. Andermaal kan u echter niet verduidelijken waar die verschillen in bestaan en beperkt u zich tot het aanhalen van het gewelddadig karakter van de taliban (CGVS 15/4/2024, p.11). Indien u daadwerkelijk religieus geschoold bent en een andere inhoudelijke visie heeft op de islam zou u in staat moeten zijn die uiteen te zetten. Hoe dan ook moet in dit verband nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden.

Dat u de westerse waarden en cultuur heeft overgenomen of gedrag stelt dat hiervan getuigt blijkt evenmin uit de relatie die u in België heeft gehad. Het Hof van beroep stelde in december 2023 een gebrek aan respect voor de seksuele en fysieke integriteit van uw toenmalige partner vast en maande u dringend aan tot betere inzichten te komen tot wat maatschappelijk aanvaardbaar is wat betreft seksualiteitsbeleving en relatievorming. Hoewel u beweert iedereen en in het bijzonder vrouwen te respecteren kan er niet besloten worden dat u op dit vlak tot andere inzichten bent gekomen. Uit uw betoog blijkt immers dat u elk schuldinzicht mist en u tracht meermaals uw vroegere partner en haar familie in een slechts daglicht te stellen, onder andere door weinig smakvolle verwijzingen naar de seksuele appetijt van uw slachtoffer (CGVS 9/7/2024, p.4-5; CGVS 15/4/2024, p.5,6,12).

Uit uw bewering dat u momenteel een relatie heeft met een Belgische vrouw kan evenmin veranderde opvattingen in uw hoofd opgemerkt worden. Hoewel u slechts twee maanden een relatie met haar heeft deinsde u er niet voor terug om deze nog uiterst prille relatie in te zetten om via een huwelijk aan verblijfsdocumenten te komen (CGVS 9/7/2024, p.5). Deze houding doet vooral een instrumentele benadering van uw huidige relatie vermoeden.

Bij de voorgehouden onderdompeling in de Belgische samenleving dienen eveneens vraagtekens gesteld te worden. Zo werd u alvast van 7 oktober 2022 tot 13 december 2023 van uw vrijheid beroofd en dus uit de Belgische maatschappij gehaald (CGVS 15/4/2024, p.11). Ook doet uw povere kennis van het Nederlands, zoals vastgesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, niet vermoeden dat u gedurende de vijf jaar dat u in Vlaanderen verbleef intensief contact met Nederlandstaligen heeft gehad (CGVS 15/4/2024, p.2,3). Dit blijkt eveneens uit uw verklaringen over uw vriendengroep. U geeft eerst vaagweg aan dat uw vriendengroep uit Belgen, Afghanen, Marokkanen en Algerijnen bestaat, maar uiteindelijk blijkt u slechts één Belgische vriend, iemand waarmee u trainde, te hebben (CGVS 15/4/2024, p.7). Hoewel u aangeeft dat uw Facebookvrienden even gevarieerd zijn blijkt u haast uitsluitend andere Afghanen als vrienden op Facebook te hebben (CGVS 15/4/2024, p.7). Dat u het merendeel van uw berichten in het Pashtou schrijft wijst er eveneens op dat u zich louter tot Pashtou publiek richt.

Uit het verdere parcours dat u in België aflegde, uw studies tot uw achttiende verjaardag, uw vrijetijdsbesteding in de fitness en uw achtereenvolgende tewerkstellingen in een fabriek, in de fastfoodrestaurant waar u contact had met Turken, in een bedrijf dat trainen poest en momenteel in een kebabzaak kan evenmin een noemenswaardige toenadering tot de westerse cultuur of afstand tot de Afghaanse waarden en normen afgeleid worden (CGVS 9/7/2024, p.6; CGVS 15/4/2024, p.4).

Verder bent u nog steeds een moslim en hecht u veel belang aan uw geloof, hetgeen onder andere blijkt uit uw verontwaardiging dat uw vroegere partner een belofte op de Koran verbrak (CGVS 15/4/2024, p.4,11; CGVS 9/7/2024, p.2). Ook bent u de mening toegedaan dat iemand die zich een devoot moslim toont niet in staat is slechte daden te stellen. Uw opvatting waarbij religieuze studies iemand automatisch tot een goed persoon maken lijkt naadloos aan te sluiten bij het gedachtegoed van de taliban op dit punt (CGVS 9/7/2024, p.5-6).

Wat betreft uw psychische kwetsbaarheid aangehaald door uw advocaat moet er vastgesteld worden dat uw meest recente attest of getuigenis dat hierop wijst dateert van februari 2022 (Aanvullende Nota meester Vandenbroucke d.d. 19/10/2023). Er zijn dan ook geen aanwijzingen voor handen dat u momenteel nog steeds zou kampen met een psychische kwetsbaarheid.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot minstens, gezien de hierboven gemaakte vaststellingen, tot vijftien- à zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde school liep tot en met de achtste of de negende graad, religieuze lessen volgde tot u de Koran uit het hoofd kende en er lange tijd zelfstandig een winkel uitbaatte, hetgeen u ook in de toekomst graag wil doen (CGVS 15/4/2024, p.4,11; CGVS 9/7/2024, p.2,5; CGVS 25/1/2021, p.4). Er kan dan ook besloten worden dat u voor uw vertrek uit Afghanistan sterk betrokken was bij de Afghaanse maatschappij. In de mate dat u zoals hierboven aangehaald geen zicht geeft op uw levensomstandigheden de laatste jaren voor uw vertrek kan nog een diepere betrokkenheid vermoed worden. Verder houdt u ook doorheen uw veelvuldige en goede contacten met uw ouders, broer, zussen en paternale ooms in Afghanistan voeling met de Afghaanse cultuur (CGVS 15/4/2024, p.2; CGVS 9/7/2024, p.3). Bovendien groeide u op in een conservatief milieu in de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid (Aanvullende Nota meester Vandenbroucke d.d. 19/10/2023). Hoewel de normen en regels die de huidige regering na de machtsovername doorvoerde een verstrenging van de leefregels inhouden merkt de RvV op dat ze naast de jurisprudentie van de islamitische school die u aanhangt, beïnvloed worden door lokale tradities en tribale codes. In de mate dat u opgroeide in een conservatief milieu gekenmerkt door een zekere talibanaanwezigheid kan er niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, ondanks uw verblijf in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Zoals reeds aangehaald heeft u ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Wat betreft uw berichten op sociale media waaruit uw relatie zou blijken moet er vooreerst vastgesteld worden dat u het bestaan van deze berichten niet staft. De betrokken accounts zou u hebben afgesloten en de berichten verwijderd waardoor u geen enkel bewijs van deze berichten kan aanbrengen, laat staan hun bereik of respons kan aantonen (CGVS 15/4/2024, p.8). Bovendien uit u slechts een vage hypothetische vrees omwille van deze berichten. Waar u enerzijds zegt dat u problemen kan krijgen door de berichten verklaart u anderzijds dat u geen problemen heeft gekregen omwille van deze berichten (CGVS 15/4/2024,

p.5). Waarom u dan nu deze berichten verwijderd zijn problemen zou krijgen blijft onduidelijk. Bijgevolg kan er omwille van de voorgehouden berichten geen nood aan bescherming worden aangenomen.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er besloten worden dat u de vluchtelingenstatus zoals bepaald in de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet kan toegekend worden.

Voorts is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen redenen zijn om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplicht namelijk niet dat de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot de uitsluiting van deze bescherming.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat: (...) c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden."

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij een ernstig misdrijf. Uit het gerechtelijk dossier blijkt dat u op 13 december 2023 door het Hof van Beroep te Gent werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van twee jaar, waarvan één jaar met uitstel van tenuitvoerlegging, wegens verkrachting, aantasting van de seksuele integriteit en opzettelijke slagen. U werd tevens ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van vijf jaar. U werd schuldig bevonden aan een verkrachting, gepleegd op 26 april 2022, van uw toenmalige partner. U had haar die dag opgezocht omdat u haar ervan verdacht een relatie te hebben met een andere man. U sloeg haar in het aangezicht en op de heupen, vernielde haar gsm en dwong haar seksuele betrekkingen met u te hebben (zie vonnis CR Kortrijk d.d.28/06/2023, p.4, 8). Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausule vervat in artikel 55/4, §1, c) van Vreemdelingenwet worden onderzocht.

Bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf moet rekening worden gehouden met de volgende criteria: de aard van de handeling, de straf, de werkelijke schade, en het soort procedure om vervolging in te stellen. Elk van deze factoren, alleen of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat een misdrijf "ernstig" is in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Dient vooreerst te worden gewezen op de aard van de feiten. U zocht op de dag van de feiten het slachtoffer op, gebruikte fysiek geweld tegen haar, vernielde haar gsm en dwong haar tot seksuele handelingen. De feiten vonden plaats tegen een achtergrond van jaloezie, kwaadheid en agressie (arrest Hof van Beroep van Gent d.d./12/2023, p.11). Zij er hierbij op gewezen dat het Hof van Beroep oordeelde dat u weinig respect had voor de seksuele en fysieke integriteit van uw partner. Verkrachting met dergelijke verzwarende omstandigheden vormt een zeer ernstige aantasting van de fysieke, psychische en seksuele integriteit van het slachtoffer. Dat de feiten zonder meer als ernstig dienen te worden beschouwd, blijkt voorts ook uit de straf die u werd opgelegd, namelijk een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar waarvan 1 jaar met uitstel. Het CGVS oordeelt dan ook dat de feiten gepleegd op 26 april 2022 als ernstig gekwalificeerd kunnen worden. Deze beoordeling wordt overigens ook gestaafd door de bewoordingen in het vonnis van 28 juni 2023, waarbij de feiten eveneens als ernstig werden omschreven (zie vonnis CR Kortrijk d.d.28/06/2023, p.12)

Uit de aard van de feiten in kwestie, de straf die u werd opgelegd en de motiveringswijze van de strafrechter blijkt ontegensprekelijk dat het om een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet gaat.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor dit misdrijf. U werd voor de bovenstaande feiten immers als dader veroordeeld door een Belgische strafrechter. Tegen uw veroordeling van 13 december 2023 ging u niet in cassatieberoep. Bijgevolg staat uw schuld vast.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op 9 juli 2024 werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van de subsidiaire bescherming zou worden uitgesloten. In uw verweer ontkent u elke verantwoordelijkheid en houdt u vol dat u onschuldig bent (CGVS 9/7/2024, p.3,4). Uw bewering onschuldig te zijn staat haaks op de vonnissen van zowel de Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk als van het Hof van Beroep te Gent en getuigt dan ook van een markant gebrek aan schuldinzicht. Door eenvoudigweg uw onschuld uit te roepen slaagt u er geenszins in om de vaststellingen in de vonnissen over uw verantwoordelijkheid over de aangehaalde feiten in een ander daglicht te stellen. Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient u te worden uitgesloten van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Wanneer de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming uitsluit van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet een advies uitbrengen over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Naast de hierboven reeds aangehaalde vaststellingen dient erop gewezen te worden op onderstaande analyses van zowel de veiligheidssituatie en de socio-economische situatie in het licht van artikel 48/4, §2 b en c van de Vreemdelingenwet

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_development\(europa.eu\)](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_development(europa.eu))) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij

vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige

bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de

werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, E ASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_development\(europa.eu\)](https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_development(europa.eu))) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

In het licht van alle voorafgaande vaststellingen meent de commissaris-generaal dat verwijderings-maatregelen in uw geval verenigbaar zijn artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De nog niet besproken neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De papieren en elektronische taskara's van uw familieleden vormen een bewijs van hun identiteit zonder dat ze bewijskracht hebben inzake uw asielmotieven. De pasfoto's en de enveloppe missen eveneens bewijskracht. De medische attesten maken melding van een brandwonde aan uw rechterarm ten gevolge foltering door de taliban en een erytheem aan uw rug. Een arts kan objectieve vaststellingen doen over een fysieke aandoening, echter is hij niet in staat om een oorzakelijk verband vast te stellen tussen de aandoening en de verklaarde vervolgingsfeiten. Derhalve kunnen deze attesten het geloof in uw asielmotieven niet herstellen. Het verslag over uw functioneren in het kader van het M-decreet geeft een beschrijving van uw karakter, uw sociale en leervaardigheden. Met dit verslag werd rekening gehouden bij het afnemen van de persoonlijke onderhouds. Er werden u eenvoudige vragen gesteld, die indien nodig herhaald werden. Er werd een rustige en gemoedelijke sfeer geschept en u werd de tijd geboden om uw standpunten volledig uiteen te zetten. Wat betreft de beoordeling van uw beschermingsnood bevat het verslag geen elementen die in rekening gebracht moesten worden. Het nagezonden medisch attest over uw spoedopname en het begeleidend schrijven wijzen uit dat u het erg moeilijk had met de lange periode van onzekerheid die volgde op uw laatste persoonlijk onderhoud. Deze stukken op zich kunnen uw asielmotieven evenwel niet ondersteunen. Uw huidige tewerkstelling in een kebabzaak, zoals aangetoond door de arbeidsovereenkomst,

werd mee in overweging genomen bij de beoordeling van uw beschermingsnood. De foto's en filmpjes op de usb-stick getuigen van uw vroegere relatie maar missen bewijskracht over de wijze waarop u aan deze relatie invulling gaf, zoals hierboven uiteengezet.

C. Conclusie

U komt niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Steunend op artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

3. Verzoekschrift

Verzoeker voert, in wat kan worden beschouwd als een enig middel, de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM, gelezen in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft vooreerst aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de vluchtelingen-status en tracht deze te weerleggen.

Hij stelt dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn jonge leeftijd. Verzoeker benadrukt dat, om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en de psychologische stoornissen. Volgens verzoeker gaat het CGVS volledig voorbij aan de mentale problematiek waaraan hij lijdt.

Verzoeker klaagt aan dat de commissaris-generaal zich beroept op tegenstrijdigheden, waarbij deze tegenstrijdigheden echter pas na het minutieus vergelijken van beide verklaringen kunnen worden gevonden. Hij wijst hierbij op artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS en stelt dat hij niet werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheden.

De commissaris-generaal heeft onvoldoende rekening gehouden met het gegeven dat hij een heel ander tijdsbesef heeft dan datgene wat in de Westerse wereld wordt gehanteerd, zo stelt verzoeker. Tevens werd onvoldoende rekening gehouden met het tijdsverloop, waarbij de zaken waarover verzoeker werd ondervraagd, reeds dateren van enkele jaren terug. Onder verwijzing naar onderzoek, stelt verzoeker dat traumatische ervaringen het geheugen kunnen aantasten. Verzoeker stipt voorts aan dat waar de verwerende partij laat uitschijnen dat de door hem voorgelegde taskara's vals zouden zijn, deze stukken niet aan een wetenschappelijk onderzoek werden onderworpen.

Voorts voert verzoeker aan dat niet kan worden ontkend dat hij een risicoprofiel heeft. Hij meent immers dat hij *"dient beschouwd te worden als behorende tot de groep van jonge 'verwesterde' Afghanen, op zich een specifieke sociale groep die een grond vormt tot vervolging door de Taliban en binnen de gemeenschap"*. Hij voert daarna een uitgebreid betoog over de 'specifieke sociale groep' in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet en over de risico's van (gepercipeerde) verwestering voor terugkeerders uit Europa. Hij stipt aan dat hij op jonge leeftijd in Europa is aangekomen, hier een deel van zijn puberteit heeft

doorgebracht en hij afkomstig is uit een ruraal en conservatief gebied. Hij geeft aan: *“Hoe hij eruit ziet, hoe hij zich gedraagt, het feit dat hij toekomt op de luchthaven vanuit Europa, dat hij Europese documenten heeft, dat hij Europese contactinformatie op zijn smartphone heeft, dat hij met documenten reist die zijn afgegeven door de Belgische ambassade in België, dat zijn lange afwezigheid en terugkomst wordt opgemerkt en doorgegeven in het dorp, et cetera, zullen wél tot negatieve aandacht van de Taliban leiden.”*

Aangaande de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus wijst hij erop dat een deel van zijn straf met uitstel werd gewezen en hij een deel ervan effectief heeft ondergaan. Daarnaast wijst hij erop dat de feiten kaderen binnen een relationele context en er geen andere mensen betrokken waren bij dit conflict. Hij benadrukt dat hij zijn leven weer op de rails heeft, hij opnieuw is tewerkgesteld en elders is gaan wonen.

Tot slot gaat verzoeker niet akkoord met het advies van de verwerende partij over de verenigbaarheid van de verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Onder verwijzing naar diverse artikelen en rapporten bespreekt hij hierbij de humanitaire omstandigheden alsook de veiligheids-situatie in Afghanistan.

Verzoeker voegt geen andere stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

4. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 6 december 2024 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt alsook van het risico bij terugkeer na verblijf in het buitenland. Zij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 4 november 2022;
- EUAA *“Afghanistan: Security Situation”* van augustus 2022;
- EASO *“Afghanistan - Country Focus”* van januari 2022;
- EUAA *“Afghanistan - Country Focus”* van december 2023;
- EUAA *“Country guidance: Afghanistan”* van mei 2024;
- EUAA *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”* van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report *“Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van augustus 2020;
- EUAA *“Afghanistan: Targeting of individuals”* van augustus 2022;
- UNAMA *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van juni 2023;
- COI Focus *“Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van 14 december 2023;
- EUAA COI Query *“Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van februari 2024;
- EUAA *“Afghanistan - Country Focus”* van november 2024.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

5.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze

beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

5.3. Het wettelijke kader omtrent de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

A. Verzoekers vluchtrelaas

6.1. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest verzoeker te worden geïnterviewd door zijn ontvoerders en slachtoffer te worden van de onveilige situatie in zijn regio.

6.2. Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de beweerdde gebeurtenissen die voor hem de aanleiding vormden om Afghanistan te verlaten.

De commissaris-generaal stelt (1) vooreerst terecht vast dat verzoekers verklaringen over verschillende aspecten van zijn identiteit en schoolcarrière niet kunnen overtuigen waardoor ook de context waartegen zijn asielrelaas zich afspeelt in twijfel wordt getrokken. Wat betreft zijn vrees om door zijn ontvoerders te worden geïnterviewd, wijst de commissaris-generaal (2) verder op talrijke tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die het geloof in zijn ontvoering volledig wegnemen. De reactie van zijn vader (3) op de bedreigingen van de ontvoerders nadat hij het resterende geld niet wilde overmaken, is voorts evenmin plausibel. Deze tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden (4) worden extra markant geacht nu ze werden vastgesteld nadat verzoeker reeds de kans heeft gekregen om bedrieglijke verklaringen recht te zetten.

Voormelde bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot verzoekers verklaringen vinden steun in het administratief dossier, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6.3. Verzoeker verwijst naar zijn profiel en houdt voor dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn jonge leeftijd, intellectuele vermogens en mentale problemen.

De Raad wijst vooreerst op volgende pertinente overwegingen in de bestreden beslissing:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige ten tijde van uw eerste drie persoonlijke onderhouds, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; vond uw persoonlijk onderhoud plaats in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Op 10 april 2021 werd de voogdij over u van rechtswege beëindigd. Bijgevolg is het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, momenteel niet meer op u van toepassing.

Daarnaast werpt u halverwege uw derde en in uw vierde en vijfde persoonlijk onderhoud op dat u geheugenproblemen heeft. U legt evenwel geen enkel stuk neer om uw geheugenproblemen te staven, noch blijkt u op de eerste maand die u in België doorbracht na psychologische begeleiding te genieten (CGVS 25/1/2021, p.10; CGVS 15/4/2024, 10, 12; CGVS 9/7/2024, p.3). Derhalve kan er niet aangenomen worden dat u dermate aan geheugenproblemen zou leiden dat u niet in staat zou zijn om adequate verklaringen af te leggen. Dat uw cognitieve vermogens aangetast zouden zijn door geheugenproblemen valt evenmin uit het verloop van uw persoonlijke onderhouds af te leiden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verder stelt de bestreden beslissing nog: *“Het verslag over uw functioneren in het kader van het M-decreet geeft een beschrijving van uw karakter, uw sociale en leervaardigheden. Met dit verslag werd rekening gehouden bij het afnemen van de persoonlijke onderhouds. Er werden u eenvoudige vragen gesteld, die indien nodig herhaald werden. Er werd een rustige en gemoedelijke sfeer geschept en u werd de tijd geboden om uw standpunten volledig uiteen te zetten. Wat betreft de beoordeling van uw beschermingsnood bevat het verslag geen elementen die in rekening gebracht moesten worden. Het nagezonden medisch attest over uw spoedopname en het begeleidend schrijven wijzen uit dat u het erg moeilijk had met de lange periode van onzekerheid die volgde op uw laatste persoonlijk onderhoud.”*

en

“Wat betreft uw psychische kwetsbaarheid aangehaald door uw advocaat moet er vastgesteld worden dat uw meest recente attest of getuigenis dat hierop wijst dateert van februari 2022 (Aanvullende Nota meester Vandenbroucke d.d. 19/10/2023). Er zijn dan ook geen aanwijzingen voor handen dat u momenteel nog steeds zou kampen met een psychische kwetsbaarheid.”

Er werd aldus wel degelijk rekening gehouden met verzoekers minderjarigheid op het moment van zijn eerste drie persoonlijke onderhouds alsook met zijn mentale problematiek en intellectueel vermogen.

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken. Hij merkt in voorliggend verzoekschrift op dat een zekere druk op hem werd gelegd door hem maar liefst vijf maal uit te nodigen voor verhoor, maar schijnt te vergeten dat dit door zijn eigen toedoen was. Hij gaf toe tijdens zijn eerste en tweede persoonlijk onderhoud bedrieglijke verklaringen te hebben afgelegd over zijn levens-omstandigheden en vluchtrelaas en vroeg zelf om een tweede kans (AD CGVS, e-mail van 2 december 2020). Deze werd hem ook gegeven middels een derde persoonlijk onderhoud. Bij zijn beroep tegen de eerdere beslissing van het CGVS van 17 maart 2022 klaagde verzoeker voorts aan dat hij na de machtsovername door de taliban niet meer werd gehoord. Hij voerde aan: *“Deze handelwijze van de commissaris-generaal ontnemt verzoeker de mogelijkheid om zijn verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan.”* In navolging van het vernietigingsarrest van 22 februari 2024 werd verzoeker door het CGVS dan ook uitgenodigd voor een bijkomend persoonlijk onderhoud om zicht te krijgen op zijn vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering (NPO 15 april 2024). Verzoeker werd hierna nogmaals gehoord op het CGVS, dit om de documenten te bespreken die hij bijkomend via usb-stick op 8 mei 2024 aan het CGVS bezorgde en om hem de mogelijkheid te geven uiteen te zetten waarom hij niet moet worden uitgesloten omwille van het ernstig misdrijf dat hij heeft gepleegd (NPO 9 juli 2024). Er werd verder telkens gezorgd voor een rustige en gemoedelijke sfeer en verzoeker werd de tijd geboden om zijn standpunten volledig uiteen te zetten. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds en de bestreden beslissing blijkt dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker kon de hem gestelde vragen goed volgen en begreep de logica en de inhoud ervan correct. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou, verzoekers advocaat en voogd (tijdens de eerste drie persoonlijke onderhouds) waren aanwezig en konden hun opmerkingen geven op het einde.

Verzoeker bijgevolg ook niet ernstig voorhouden te zijn gegriefd door vijfmaal te zijn gehoord door het CGVS.

De Raad bemerkt verder dat uit het verslag opgesteld in het kader van het M-decreet waarin wordt besloten dat beroepsvorming voor verzoeker wenselijk en noodzakelijk is om in zijn onderwijsnoden te voorzien, niet kan worden afgeleid dat verzoeker in de onmogelijkheid zou verkeren om volwaardig deel te nemen aan de procedure voor internationale bescherming en de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit verslag niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast zodat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen of dat dit de deelname van verzoeker aan zijn asielprocedure zou hebben verhinderd of bemoeilijkt. Verder blijkt noch uit een lezing van de notities van de persoonlijke onderhouds, noch uit een lezing van de bestreden beslissing dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Er werd rekening gehouden met verzoekers intellectuele capaciteit. Zo werden hem eenvoudige vragen gesteld, die indien nodig werden herhaald. Het betreffen vragen waarvan kan worden verwacht dat iemand die verklaart in deze omstandigheden te hebben geleefd en deze feiten te hebben meegemaakt, hierop coherente en correcte antwoorden kan formuleren, ongeacht de scholingsgraad of leeftijd. Rekening houdend met verzoekers intellectuele capaciteit kan er alsnog redelijkerwijs worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten. Er kan uit het administratief dossier niet blijken dat verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhouds niet in staat was om de vragen te begrijpen. De Raad stelt vast dat verzoeker in staat was om op een zelfstandige en functionele manier te antwoorden.

Uit dit alles blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn leeftijd, maturiteit, mentaal welzijn, intellectuele capaciteit evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. De Raad kan ook enkel vaststellen dat verzoeker in gebreke blijft te concretiseren op welke wijze zijn profiel de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen zou brengen. Het volstaat niet om louter te wijzen op zijn mentale problematiek en zijn toenmalige minderjarigheid, zonder tevens in concreto aan te geven op welke wijze de commissaris-generaal in gebreke zou zijn gebleven hiermee rekening te houden en wat de concrete invloed hiervan is op de beoordeling van zijn beschermingsverzoek.

Gelet op bovenstaande elementen, wordt niet aangetoond dat verzoekers leeftijd, scholingsgraad, mentaal welzijn of intellectuele capaciteiten een verklaring of verschoning vormen voor de in de bestreden beslissing

vastgestelde inconsistenties en onaannemelijkheden, noch dat deze elementen de beoordeling van de commissaris-generaal onderuit zouden halen.

6.4. Door verder te volharden dat hij steeds de waarheid heeft verteld en te stellen dat hij werd ondervraagd over zaken die reeds enkele jaren geleden plaatsvonden, brengt verzoeker evenmin concrete elementen of argumenten aan, die de in de bestreden beslissing gedane beoordeling in een ander daglicht plaatsen.

Het enkele gegeven dat de feiten die aan verzoekers vlucht ten grondslag lagen reeds dateren van enkele jaren geleden, vergoelijkt de door de commissaris-generaal gedane vaststellingen niet. De Raad benadrukt dat elke asielzoeker onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, maar dat toch redelijkerwijs van hem kan worden verwacht dat hij in staat is om voor de diverse asielinstanties op consistente wijze een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven en dat hij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen reeds enige tijd geleden plaatsgevonden en hebben ze een zware indruk nagelaten. Dit klemmt te meer nu, zoals hoger reeds aangestipt, uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer eenvoudige en duidelijke vragen heeft gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep.

Waar verzoeker er verder nog op wijst dat er wetenschappelijk onderzoek voorhanden is, waaruit blijkt dat traumatische ervaringen de raadpleging van het autobiografisch geheugen kunnen aantasten en waarbij ernstige wijzigingen in dit geheugen worden aangetoond bij personen met depressie of PTSS, stelt de Raad vast dat verzoeker dit wetenschappelijk onderzoek geenszins op zijn eigen situatie toepast. Hij legt geen enkel medisch attest voor waarin een arts attesteert dat zijn cognitieve vermogens en geheugenfuncties zodanig zijn aangetast dat hij in de onmogelijkheid verkeerde om de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen of niet in staat zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoekers verschoningen overtuigen bijgevolg niet.

Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij poneert dat de vastgestelde tegenstrijdigheden slechts kunnen worden gevonden na het minutieus vergelijken van de beide verklaringen. Zo wordt in de bestreden beslissing, onder meer, gemotiveerd als volgt:

“Na uw eerste twee persoonlijke onderhouds stuurde u het CGVS op 2 december 2020 een email waarin u bekende dat u frauduleuze verklaringen had afgelegd in uw eerste twee persoonlijke onderhouds, nieuwe verklaringen aflegde over uw woonplaats, uw familiesamenstelling, uw persoonlijke activiteiten en uw asielrelaas en waarin u het CGVS om een nieuwe kans vroeg. In het persoonlijk onderhoud dat daarop volgde legde u evenwel meerdere verklaringen af die volledig haaks staan op de voorstelling die u in uw email ophing. Zo verklaarde u in uw email dat uw vader welgesteld en de baas van een zaak die handelt in gebouwen en gronden is. Op het CGVS klinkt het echter dat uw vader samen met uw broer een voedingswinkel uitbaat (CGVS 25/1/2021, p.3). Daar het aanzien en de financiële draagkracht van uw vader de reden voor uw ontvoering uitmaakt raakt deze tegenstrijdigheid aan de kern van uw asielrelaas. Voorts sprak u in de email van één ontvoering(spoging) toen u gekidnapt werd op weg van uw school naar huis. Tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat u een mislukte ontvoeringspoging onderging toen u van school terugkeerde en dat u vervolgens enige tijd later effectief ontvoerd werd aan uw geldwisselstand in de stad Jalalabad (CGVS 25/1/2021, p.6). Ook over de wijze waarop u vrijkwam legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u in uw email dat uw vader het gevraagde losgeld niet bezat en dan ook niets betaalde. U kon ontsnappen toen uw ontvoerders afwezig waren. Deze voorstelling kan niet verder afgikken van uw verklaringen op het CGVS. Toen zei u dat uw vader wel over het geld beschikte maar ervoor koos om maar de helft van het bedrag te betalen. De kidnappers stemden in met de helft van het losgeld en de belofte om de andere helft na uw vrijlating te betalen en lieten u vrij op een plaats waar uw vader u kwam ophalen, zo zei u (CGVS 25/1/2021, p.6,7,9). Tenslotte legt u ook afwijkende verklaringen af over de periode tussen uw ontvoering en uw vertrek uit Afghanistan. U was lange tijd gehospitaliseerd en vertrok uiteindelijk drie maanden na uw ontvoering, zo schreef u in de email. Op het CGVS stelt u dat u anderhalve week na uw ontvoering het land verliet (CGVS 25/1/2021, p.6). Tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud beweert u opeens dat u deze periode niet meer kan inschatten (CGVS 9/7/2024, p.3).”

De reden voor zijn ontvoering, een al dan niet mislukte ontvoeringspoging, de wijze waarop hij vrijkwam, het al dan niet betalen van het gevraagde losgeld en de periode tussen zijn ontvoering en zijn vertrek uit Afghanistan, betreffen essentiële elementen van het vluchtrelaas en vormden de directe aanleiding voor verzoekers vertrek uit Afghanistan. Gelet op het gegeven dat deze overwegingen betrekking hebben op de absolute kern van verzoekers vluchtrelaas, kunnen de vastgestelde tegenstrijdigheden bezwaarlijk worden weggewuifd als “klein” en “niet zwaarwichtig”.

Ook het beweerde gegeven dat verzoeker een heel ander tijdsbesef heeft dan wat in de Westerse wereld wordt gehanteerd, volstaat niet. Andermaal stelt Raad vast dat verzoeker in gebreke blijft deze omstandigheid concreet te verbinden aan zijn eigen vluchtrelaas en de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die, zoals hoger is gebleken, niet enkel betrekking

hebben op tijdsbesef. Verzoeker brengt geen geïndividualiseerde elementen bij en concretiseert niet op welke wijze *“een meer cyclische tijdsbeleving”* in de Afghaanse cultuur de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal over het aangehaalde ontvoeringsverhaal weerlegt of ontkracht.

Wat in deze nog de aangevoerde schending van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 betreft, wijst de Raad erop dat deze bepaling voorziet dat de commissaris-generaal, in de mate van het mogelijke, de verzoeker om internationale bescherming dient te confronteren met tegenstrijdigheden. Uit een lezing van de notities van het derde persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer verzoeker wel degelijk heeft gewezen op voormelde flagrante tegenstrijdigheden en hem de mogelijkheid heeft geboden om hierop te reageren (NPO 25 januari 2021, p. 11-12, 13). In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende verduidelijkt: *“Als u gewezen wordt op deze flagrante tegenstrijdigheden legt u uit dat u uw waargebeurde verhaal alleen met het CGVS wilde delen. Daarom gaf u slechts een paar zaken prijs, net genoeg om een nieuw persoonlijk onderhoud te regelen (CGVS 25/1/2021, p.11-12,13). Uw uitleg raakt kant noch wal. Hoewel er begrepen kan worden dat u uw verleden niet met eender wie wilt delen waren de enige betrokken personen bij de opmaak van de email uw voogd en uw advocaat, die eveneens al uw persoonlijke onderhouden bijwoonden en die u derhalve in vertrouwen kon en moest nemen. Bovendien valt uw uitleg niet te verzoenen met de vastgestelde tegenstrijdigheden. Indien u daadwerkelijk de keuze maakte om informatie achter te houden zodat u ze voor het eerst op het CGVS kon bespreken zouden uw verklaringen in de email bondiger maar niet tegenstrijdig mogen zijn aan uw uitspraken op het CGVS. De vaststelling dat u over de kern van uw asielrelaas meerdere markante tegenstrijdigheden laat optekenen doet het geloof in uw vrees voor uw kidnappers geheel teniet.”*

Alleszins kan in het Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ook worden gelezen: *“Alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt dienen aan de asielzoeker voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken. Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. De ambtenaar dient de asielzoeker eveneens in de gelegenheid te stellen om een bevredigende verklaring te geven omtrent het ontbreken van relevante elementen ter staving van zijn asielaanvraag. De ambtenaar draagt slechts de verplichting om de asielzoeker te confronteren met het gegeven dat er relevante elementen ontbreken, wanneer hij dit tijdens het gehoor vaststelt. Voor wat er begrepen dient te worden onder “relevant element”, kan er verwezen worden naar de toelichting bij artikel 48/6 van de wet. Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* (Verslag aan de Koning, BS 11 juli 2018, p. 55418-55419). Voormelde bepaling belet de commissaris-generaal aldus niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet werd geconfronteerd.

Los daarvan wijst Raad erop dat verzoeker de gelegenheid heeft om middels zijn verzoekschrift de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot voormelde bevindingen, maar in casu niet overtuigt (zie supra).

6.5. Verzoeker stipt voorts aan dat waar de verwerende partij laat uitschijnen dat de door hem voorgelegde taskara's vals zouden zijn, deze stukken aan geen wetenschappelijk onderzoek werden onderworpen.

De Raad herinnert eraan dat hij de bewijswaarde van de voorgelegde stukken soeverein mag beoordelen (RvS 27 oktober 2022, nr. 15.076 (c)). De Raad dient niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet-authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten. Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad, die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)). De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen verder bewijswaarde onzeggen aan een door een partij bijgebracht stuk, met name wanneer het onvoldoende garanties biedt op het vlak van authenticiteit (RvS 26 september 2024, nr. 260.817).

Vooreerst stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing enkel opmerkingen worden gemaakt over de authenticiteit van verzoekers taskara, niet over de elektronische taskara's van zijn familieleden. Over deze elektronische taskara's stelt de commissaris-generaal dat ze een bewijs vormen van hun identiteit en nergens stelt de commissaris-generaal dat deze elektronische taskara's vals zouden zijn.

Wat betreft het enige identiteitsdocument dat verzoeker neerlegt, motiveert de commissaris-generaal terdege als volgt: *“Uw taskara bevat immers ernstige vormgebreken waardoor dit stuk niet als authentiek weerhouden kan worden. Waar het rangnummer op de taskara gestempeld moet worden blijkt dit nummer bij uw taskara op het stuk gekopieerd te zijn. Ook het embleem van Afghanistan in de linkerbovenhoek is sinds 2004 niet meer in gebruik terwijl uw taskara in 1396 (Afghaanse kalender, 2017) uitgegeven werd. Dat u aan de hand*

van een vals stuk uw identiteit tracht te staven neemt sterk het geloof in uw voorgehouden identiteit en achtergrond weg. Hierbij kan er bijkomend op gewezen worden dat er in de foto op uw taskara moeilijk een veertienjarige gezien kan worden. Deze indruk is evenwel nog veel sterker aanwezig bij de taskara van uw broer. De stevige kaaklijn en snor kunnen bezwaarlijk aan een twaalfjarige toegeschreven worden. U bevestigt blijkbaar deze inschatting wanneer u met de verklaring afkomt dat kinderen in Afghanistan door het moeilijke leven aldaar sneller ouder worden. Deze uitleg kan u evenwel niet ernstig inroepen voor hun fysieke ontwikkeling (CGVS 30/9/2020, p.7-8). De Raad merkt in haar arrest terecht op dat u een leeftijdsonderzoek onderging waarbij is vastgesteld dat u op 14 augustus 2019 "een leeftijd heeft van 18 jaar, waarbij 18,2 jaar met een standaarddeviatie van een 2,1 jaar een goede schatting is" en dat tevens is gesteld dat "uit het medisch onderzoek blijkt dat de betrokkene minder dan 18 jaar oud is" (Leeftijdsbepaling, FOD Justitie, dienst Voogdij, 21 augustus 2019). Bij afwezigheid van objectieve elementen die hierover anders doen denken besloot de Raad in haar arrest dat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast staat. Er dient evenwel op gewezen te worden dat er in uw laatste persoonlijk onderhoud een element naar boven kwam dat erop wijst dat uw werkelijke leeftijd zich aan de bovengrens van de door het leeftijdsonderzoek bepaalde standaarddeviatie bevindt. U legt immers een foto van de recente taskara van uw broer Z. neer. Op deze taskara prijkt 1 november 2002 als zijn geboortedatum. Waar u in uw laatste persoonlijk onderhoud verklaarde dat u en uw broer Z. een tweeling zijn, schatte u bij uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) Z. nog zo'n drie jaar jonger dan u in (CGVS 9/7/2024, p.3; DVZ verklaring, vragen 4,17). Als u op de vermelde geboortedatum van uw broer gewezen wordt kan u er geen verklaring voor aanreiken (CGVS 9/7/2024, p.3). Het mag duidelijk zijn dat dit nieuwe element en uw ontoereikende verklaringen hierover doen besluiten dat uw werkelijke leeftijd zich binnen de marges van het leeftijdsonderzoek hoger bevindt dan u wilt laten uitschijnen."

De Raad stelt vast dat de bevindingen van de commissaris-generaal steun vinden in de stukken van het administratief dossier, waaronder objectieve landeninformatie met betrekking tot het nationale embleem van Afghanistan en Afghaanse documenten (zie AD CGVS, stuk 6), de leeftijdsbepaling van de dienst Voogdij, verzoekers eigen verklaringen en de overige door hem voorgelegde stukken, zoals de taskara van zijn broer. Verzoekers taskara is aldus aan een grondig onderzoek onderworpen. Verzoeker beperkt zich tot loutere kritiek en brengt geen enkel concreet en geobjectiveerd element of argument aan dat bovenstaande terechte bevindingen kan ontkrachten of weerleggen. Nu verzoeker de vastgestelde ernstige vormgebreken, die steun vinden in het objectieve landeninformatie, niet weerlegt, toont hij evenmin aan dat deze taskara alsnog aan een wetenschappelijk onderzoek moest worden onderworpen.

In dit kader wijst de Raad er nog op dat uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier (zie verwijzing in de bestreden beslissing, via consulteerbare weblink, COI Focus "*Afghanistan: corruptie en documentenfraude*", 14 januari 2021 (update)) blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten als erg onzeker geldt en dit omwille van grootschalige corruptie, fraude en vervalsing bij het verkrijgen van officiële Afghaanse overheidsdocumenten of documenten die zijn uitgegeven door andere personen of instanties dan de voormalige overheid, alsook omwille van de inmenging van smokkel-netwerken, waardoor de authenticiteit van Afghaanse documenten over het algemeen laag is. Uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat het voorgaande ook geldt voor papieren Afghaanse taskara's die slechts een lage betrouwbaarheid kennen (zie COI Focus "*Afghanistan: corruptie en documentenfraude*", 14 januari 2021 (update), p. 25-28 'Overheidsdocumenten'). Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, noch slaagt hij erin om de gemaakte appreciatie te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Uit wat voorafgaat volgt duidelijk dat verzoekers taskara onvoldoende garanties biedt op het vlak van authenticiteit, zodat de bewijswaarde ervan maar zeer beperkt is.

De commissaris-generaal heeft bijgevolg terecht besloten dat verzoekers verklaringen, in samenhang met de voorgaande bevindingen over het enige identiteitsdocument dat hij voorlegt, niet kunnen overtuigen over verschillende aspecten van zijn identiteit.

Door louter algemeen te stellen dat hij zich als asielzoeker in een zwakke positie bevindt, brengt verzoeker geen concrete elementen aan die deze pertinente vaststelling ontkrachten of weerleggen. Het is evident dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt.

6.6. De overige motieven van de bestreden beslissing die verband houden met de vraagtekens die bij zijn beweerde schoolcarrière kunnen worden geplaatst alsook met de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, met name de verschillende onaannemelijkheden voor wat betreft de reactie van de ontvoerders en de reactie van zijn vader, en de nog niet besproken door verzoeker voorgelegde stukken (met name de taskara's van zijn familieleden, de pasfoto's, de enveloppe, en de medische attesten) worden bijgetreden en integraal door de Raad overgenomen. Deze bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoeker brengt geen concrete elementen of dwingende argumenten aan die deze bevindingen met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden kunnen ontkrachten of weerleggen

en die, zoals terdege bemerkt in de bestreden beslissing, extra markant zijn omdat ze worden vastgesteld nadat verzoeker reeds de kans had gekregen om zijn bedrieglijke verklaringen recht te zetten.

6.7. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker er niet in slaagt om de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in zijn vluchtrelaas te verklaren of te weerleggen. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoekers vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Ze blijven bijgevolg gehandhaafd en worden bij deze integraal overgenomen.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat aan verzoekers vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingen-verdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Aldus blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

B. Vrees omwille van een (toegeschreven) verwestering

6.7. Verzoeker vestigt de aandacht op zijn verblijf in Europa en (toegeschreven) verwestering.

6.8. Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Daarnaast kan evenmin voor elke Afghaan die onder het profiel van een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding valt een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade worden aangenomen. In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *‘zina’* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Gelet op het geheel van voorliggende landeninformatie, kunnen de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, evenwel worden bijgetreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 52-61), die gelet op de EUAA “Afghanistan: Country Focus” van november 2024 nog steeds actueel zijn.

6.9. Hierboven werd reeds gesteld dat uit het geheel van de voorgelegde landeninformatie niet kan blijken dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. Verzoeker kan niet volstaan met een algemeen betoog inzake de risico's voor teruggekeerde verwesterde Afghanen onder verwijzing naar algemene landenrapporten en studies om aannemelijk te maken dat hij verwesterd is of als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer. De Raad wijst er op dat het aan de verzoeker toekomt te concretiseren dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming en om zijn vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering te concretiseren.

In casu stelt de Raad verder vast dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij verwesterd is of dat hij als dusdanig zou kunnen worden gepercipieerd in geval van terugkeer. Verzoeker laat tevens geheel na in concreto aan te tonen dat hij dermate is verwesterd en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij om die reden bij een terugkeer zal worden geïsoleerd en/of vervolgd.

De Raad herhaalt vooreerst dat het louter hebben verbleven in een westers land – en de eventueel door tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden – in beginsel geen afdoende reden is om een beschermingsnood aannemelijk te maken. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen waarom dit verblijf en de eventueel daarmee gepaard gaande levensstijl, hem in dermate negatieve aandacht van de taliban brengt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Tevens komt het aan verzoeker toe om in concreto uiteen te zetten waarom het verblijf, de eventueel ontwikkelde levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden, ertoe zouden leiden dat hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden geïsoleerd/vervolgd.

Het louter verwijzen naar zijn verblijf van enige tijd in Europa, volstaat aldus niet om een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer aan te tonen.

In navolging van 's Raads arrest van 22 februari 2024 werd verzoeker uitgenodigd voor een bijkomend persoonlijk onderzoek om zicht te krijgen op zijn vrees voor vervolging omwille van zijn mate van verwestering, het risico om als dusdanig gepercipieerd te worden en/of zijn onvermogen zich aan te passen aan de huidige regels en normen in Afghanistan. Waar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud van 15 april 2024 verklaarde dat hij de Belgische cultuur en levensstijl heeft overgenomen (NPO, p. 3), blijkt uit het administratief dossier en de bestreden beslissing dat verzoeker hierover uitgebreid is bevraagd en dat er in de bestreden beslissing terecht op wordt gewezen dat hij met dit betoog nalaat in concreto aan te tonen dat hij is verwesterd of dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zo zou worden gepercipieerd, alsook dat hij zich bij een terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende normen en waarden: *“Als u gevraagd wordt om te verduidelijken wat dat voor u inhoudt heeft u het enkel over de beperkingen die uw familie in Afghanistan ondergaat terwijl u graag in een samenleving leeft waar u zelf kan bepalen wat u wilt zonder dat u naar iemand moet luisteren (CGVS 15/4/2024, p.3). U haalt daarbij één beperking aan die op u van toepassing zou kunnen zijn wanneer u beweert dat uw broer zijn haar niet zou mogen knippen. Gevraagd naar andere beperkingen die u in Afghanistan zou kennen geeft u er geen andere op (CGVS 15/4/2024, p.3). Later wordt u gevraagd om uw stelling dat u door uw verblijf in België veranderd bent verder te verduidelijken. Na enkele algemeenheden wordt er andermaal op aangedrongen dat u toelicht op welk vlak u veranderd bent. U beantwoordt deze vraag eerst met de term “relationship” om uiteindelijk te stellen dat u op het vlak van uw seksualiteit veranderd bent. Dat uw lichamelijk verlangens veranderd zijn ten opzichte van Afghanistan lijkt echter in de eerste plaats toe te schrijven aan het feit dat u volwassen ben geworden eerder dan door uw aanrakingen met de westerse waarden en normen (CGVS 15/4/2024, p.8,9). Andermaal gevraagd om uw stelling dat u veranderd bent door uw verblijf in België te concretiseren antwoordt u eenvoudigweg dat alles veranderd is. Om voorbeelden gevraagd herhaalt u eerst dat alles alles betekent om uiteindelijk als enig voorbeeld te geven dat uw taal veranderd is. Hoewel er meermaals op aangedrongen werd kan u niets kwijt over dit ene voorbeeld (CGVS 15/4/2024, p.8,9). U slaagt er dan ook geenszins in om aan te tonen dat u door uw verblijf in België veranderd bent, laat staan dat uw religieuze of politiek gedachtegoed dermate veranderd zou zijn dat u als verwesterd beschouwd kan worden of als dusdanig gepercipieerd zou worden. Vervolgens werd u gevraagd of u zich bij terugkeer naar Afghanistan kan aanpassen aan de huidige regels in Afghanistan. U pareert deze vraag door te stellen dat u tegen de regels van de taliban bent (CGVS 15/4/2024, p.9). Nadat u viermaal gevraagd wordt tegen welke concrete regels van de taliban u zich kant geeft u uiteindelijk de regels rond baard- en haargroei en de avondklok op en zegt*

u dat u de huidige vlag niet aanvaardt (CGVS 15/4/2024, p.9,11). Als reden waarom het voor u niet mogelijk zou zijn om u te schikken naar de regels rond haargroei en avondklok wijst u erop dat uw visie op de islam verschilt van die van de taliban. Andermaal kan u echter niet verduidelijken waar die verschillen in bestaan en beperkt u zich tot het aanhalen van het gewelddadig karakter van de taliban (CGVS 15/4/2024, p.11). Indien u daadwerkelijk religieus geschoold bent en een andere inhoudelijke visie heeft op de islam zou u in staat moeten zijn die uiteen te zetten. Hoe dan ook moet in dit verband nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden.

Dat u de westerse waarden en cultuur heeft overgenomen of gedrag stelt dat hiervan getuigt blijkt evenmin uit de relatie die u in België heeft gehad. Het Hof van beroep stelde in december 2023 een gebrek aan respect voor de seksuele en fysieke integriteit van uw toenmalige partner vast en maande u dringend aan tot betere inzichten te komen tot wat maatschappelijk aanvaardbaar is wat betreft seksualiteitsbeleving en relatievorming. Hoewel u beweert iedereen en in het bijzonder vrouwen te respecteren kan er niet besloten worden dat u op dit vlak tot andere inzichten bent gekomen. Uit uw betoog blijkt immers dat u elk schuldinzicht mist en u tracht meermaals uw vroegere partner en haar familie in een slechts daglicht te stellen, onder andere door weinig smaakvolle verwijzingen naar de seksuele appetijt van uw slachtoffer (CGVS 9/7/2024, p.4-5; CGVS 15/4/2024, p.5,6,12).

Uit uw bewering dat u momenteel een relatie heeft met een Belgische vrouw kan evenmin veranderde opvattingen in uw hoofdte opgemerkt worden. Hoewel u slechts twee maanden een relatie met haar heeft deinsde u er niet voor terug om deze nog uiterst prille relatie in te zetten om via een huwelijk aan verblijfsdocumenten te komen (CGVS 9/7/2024, p.5). Deze houding doet vooral een instrumentele benadering van uw huidige relatie vermoeden.

Bij de voorgehouden onderdompeling in de Belgische samenleving dienen eveneens vraagtekens gesteld te worden. Zo werd u alvast van 7 oktober 2022 tot 13 december 2023 van uw vrijheid beroofd en dus uit de Belgische maatschappij gehaald (CGVS 15/4/2024, p.11). Ook doet uw povere kennis van het Nederlands, zoals vastgesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, niet vermoeden dat u gedurende de vijf jaar dat u in Vlaanderen verbleef intensief contact met Nederlandstaligen heeft gehad (CGVS 15/4/2024, p.2,3). Dit blijkt eveneens uit uw verklaringen over uw vriendengroep. U geeft eerst vaagweg aan dat uw vriendengroep uit Belgen, Afghanen, Marokkanen en Algerijnen bestaat, maar uiteindelijk blijkt u slechts één Belgische vriend, iemand waarmee u trainde, te hebben (CGVS 15/4/2024, p.7). Hoewel u aangeeft dat uw Facebookvrienden even gevarieerd zijn blijkt u haast uitsluitend andere Afghanen als vrienden op Facebook te hebben (CGVS 15/4/2024, p.7). Dat u het merendeel van uw berichten in het Pashtou schrijft wijst er eveneens op dat u zich louter tot Pashtou publiek richt.

Uit het verdere parcours dat u in België aflegde, uw studies tot uw achttiende verjaardag, uw vrijetijdsbesteding in de fitness en uw achtereenvolgende tewerkstellingen in een fabriek, in de fastfoodrestaurant waar u contact had met Turken, in een bedrijf dat trainen poest en momenteel in een kebabzaak kan evenmin een noemenswaardige toenadering tot de westerse cultuur of afstand tot de Afghaanse waarden en normen afgeleid worden (CGVS 9/7/2024, p.6; CGVS 15/4/2024, p.4).

Verder bent u nog steeds een moslim en hecht u veel belang aan uw geloof, hetgeen onder andere blijkt uit uw verontwaardiging dat uw vroegere partner een belofte op de Koran verbrak (CGVS 15/4/2024, p.4,11; CGVS 9/7/2024, p.2). Ook bent u de mening toegedaan dat iemand die zich een devoot moslim toont niet in staat is slechte daden te stellen. Uw opvatting waarbij religieuze studies iemand automatisch tot een goed persoon maken lijkt naadloos aan te sluiten bij het gedachtegoed van de taliban op dit punt (CGVS 9/7/2024, p.5-6).

(...)

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder."

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete en overtuigende elementen aan die hier anders over doen denken, waar hij zich voornamelijk beperkt tot een theoretisch betoog met verwijzing naar algemene landeninformatie zonder evenwel in te gaan op de concrete bevindingen in de bestreden beslissing. Waar hij op algemene wijze stelt dat hij een deel van zijn puberteit in Europa heeft doorgebracht en dat hij zich onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt, laat hij geheel na deze bewering een concrete invulling te geven; het is niet aan de Raad te gissen naar de westerse kenmerken en gedragingen die hij zich onbewust zou hebben eigen gemaakt. Met een dergelijk summier, vaag en niet onderbouwd betoog maakt verzoeker bijgevolg niet aannemelijk dat hij zich westerse gedragingen of opvattingen heeft eigen gemaakt waardoor hij verwesterd zou zijn of als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan, laat staan dat hij om die reden dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd.

De commissaris-generaal kan daarom worden bijgetreden waar hij terecht vaststelt: *“Hoewel er, zoals de RvV aanhaalt, inderdaad vanuit gegaan kan worden dat u tijdens uw langdurig verblijf en traject in België in contact bent gekomen met waarden, gebruiken en opvattingen die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban kan er na overweging door aanwezige elementen niet aangenomen worden dat deze externe invloeden in uw geval geleid hebben tot een dusdanig veranderde opvattingen of gedragingen dat u verwesterd bent of bij terugkeer naar Afghanistan zo gepercipieerd zou worden.”*

Waar verzoeker verwijst naar hoe hij eruit ziet en hoe hij zich gedraagt, stelt de Raad vast dat hij zich wederom beperkt tot een zeer summier betoog, dat bij gebrek aan nadere invulling, stoffering en concretisering, niet kan overtuigen van een (toegeschreven) verwestering. Hij maakt nergens aannemelijk dat zijn uiterlijk of zijn gedragingen van die aard zijn dat hij deze niet kan aanpassen teneinde zich te conformeren aan de geldende normen van de Afghaanse maatschappij. Hij maakt niet aannemelijk dat hij zich (onbewust) bepaalde gedragingen of uiterlijke kenmerken, die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving, zodanig eigen zou hebben gemaakt of als dusdanig zou worden gepercipieerd dat hij bij terugkeer naar Afghanistan een risico loopt te worden vervolgd, met name dat hij zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden, of als ongelovige beschouwd.

Verzoeker verwijst voorts naar zijn jonge leeftijd, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan en zijn herkomst uit een ruraal, conservatief gebied, maar met dit summier en niet nader onderbouwd betoog dat hij niet verder ontwikkelt of nader toelicht, kan hij de voorgaande pertinente bevindingen ontkrachten noch weerleggen en kan hij niet overtuigen van een (toegeschreven) verwestering in zijn hoofd.

De Raad stipt hierbij aan dat de commissaris-generaal in deze overigens terdege bemerkt: *“Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot minstens, gezien de hierboven gemaakte vaststellingen, tot vijftien- à zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde school liep tot en met de achtste of de negende graad, religieuze lessen volgde tot u de Koran uit het hoofd kende en er lange tijd zelfstandig een winkel uitbaatte, hetgeen u ook in de toekomst graag wil doen (CGVS 15/4/2024, p.4,11; CGVS 9/7/2024, p.2,5; CGVS 25/1/2021, p.4). Er kan dan ook besloten worden dat u voor uw vertrek uit Afghanistan sterk betrokken was bij de Afghaanse maatschappij. In de mate dat u zoals hierboven aangehaald geen zicht geeft op uw levensomstandigheden de laatste jaren voor uw vertrek kan nog een diepere betrokkenheid vermoed worden. Verder houdt u ook doorheen uw veelvuldige en goede contacten met uw ouders, broer, zussen en paternale ooms in Afghanistan voeling met de Afghaanse cultuur (CGVS 15/4/2024, p.2; CGVS 9/7/2024, p.3). Bovendien groeide u op in een conservatief milieu in de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid (Aanvullende Nota meester Vandenbroucke d.d. 19/10/2023). Hoewel de normen en regels die de huidige regering na de machtsovername doorvoerde een verstrenging van de leefregels inhouden merkt de RvV op dat ze naast de jurisprudentie van de islamitische school die u aanhangt, beïnvloed worden door lokale tradities en tribale codes. In de mate dat u opgroeide in een conservatief milieu gekenmerkt door een zekere talibanaanwezigheid kan er niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.”* Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker, ondanks zijn verblijf in België, totaal zou zijn vervreemd van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Tevens benadrukt de commissaris-generaal terdege dat verzoeker ook nog een netwerk in zijn regio van herkomst heeft, waarmee hij nog in contact staat, dat hem kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij hij zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Dit wordt door verzoeker niet weerlegd.

Door louter te verwijzen naar algemene landenrapporten zonder deze op zijn individuele situatie te betrekken, maakt verzoeker niet concreet aannemelijk dat hij verwesterd zou zijn of dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer. De Raad stelt vast dat het risico voor verzoeker in concreto

aannemelijk moet worden gemaakt, waarbij van hem mag worden verwacht dat hij concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar Afghanistan. Dit is in casu niet het geval. Gelet op het voorgaande maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban als 'afvallige' zal worden beschouwd en in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. De commissaris-generaal besluit bijgevolg terecht: *“Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.”*

Verzoeker betoogt nog dat hij door de Europese documenten die hij heeft, de Europese contactinformatie op zijn smartphone en zijn reisdocumenten afgegeven door de Belgische ambassade, de negatieve aandacht van de taliban zal trekken.

Verzoeker weet hiermee echter niet de volgende concrete motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen: *“De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.*

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.”

De Raad wijst nog op volgende bevindingen, gesteund op de voorliggende objectieve landeninformatie.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de

“geloofsethiek en denkwijze” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen in het rechtsplegingsdossier geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft inderdaad beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 44- 45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben de facto-immigratieambtenaren lijsten van gezochte personen onder wie voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de de facto- autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel het geval kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen bijgevolg gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44). Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Uit geheel van de beschikbare algemene informatie kan aldus niet blijken dat elke Afghaan die terugkeert uit Europa bij toekomst op de luchthaven van Kaboel a priori problemen zal ondervinden. Waar verzoeker verschillende checkpoints zal moeten passeren op de luchthaven, alsook nadien tijdens de verdere reis naar zijn regio van herkomst, wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat deze controleposten zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden bevinden en vooral zijn bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel, met name voormalige medewerkers die zijn gelinkt aan de voormalige Afghaanse overheid en veiligheidsdiensten. De focus van de taliban ligt op het opsporen van tegenstanders of voormalige medewerkers van het Afghaanse leger en politie. Verzoeker toont in de huidige stand van zaken echter niet aan dat hij over een specifiek profiel beschikt waardoor hij persoonlijk zou

worden geïmagineerd bij deze controleposten. De Raad treedt de commissaris-generaal tevens bij waar hij besluit dat uit voorgaande vaststellingen blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft waarmee hij het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat de taliban hem niet zullen viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

In de mate verzoeker vreest dat zijn smartphone door de taliban zal worden gecontroleerd, toont hij niet aan dat het hebben van Europese contactinformatie zou kunnen worden beschouwd als immoreel. Verder laat hij na te concretiseren wat de verdere inhoud is van zijn smartphone, met name een inhoud die kritisch is ten aanzien van de taliban. Verzoeker werkt bijgevolg niet concreet uit waarom een controle van de inhoud van zijn smartphone hem in gevaar zou kunnen brengen. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan gegevens, die hem in gevaar zouden kunnen brengen, te wissen uit zijn smartphone. Verder herneemt de Raad hetgeen hierover reeds in de bestreden beslissing wordt gesteld: *“Wat betreft uw berichten op sociale media waaruit uw relatie zou blijken moet er vooreerst vastgesteld worden dat u het bestaan van deze berichten niet staft. De betrokken accounts zou u hebben afgesloten en de berichten verwijderd waardoor u geen enkel bewijs van deze berichten kan aanbrengen, laat staan hun bereik of respons kan aantonen (CGVS 15/4/2024, p.8). Bovendien uit u slechts een vage hypothetische vrees omwille van deze berichten. Waar u enerzijds zegt dat u problemen kan krijgen door de berichten verklaart u anderzijds dat u geen problemen heeft gekregen omwille van deze berichten (CGVS 15/4/2024, p.5). Waarom u dan nu deze berichten verwijderd zijn problemen zou krijgen blijft onduidelijk. Bijgevolg kan er omwille van de voorgehouden berichten geen nood aan bescherming worden aangenomen.”* Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die hierover anders doen denken.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghansen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Hetzelfde geldt voor de verwijzing van verzoeker naar algemene informatie over terugkeerders uit Europa die door hun familie worden verstoten omdat zij met schaamte en mislukking worden geassocieerd. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofdte sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

Waar verzoeker nog verwijst naar het schrikbewind van de taliban en de strikte toepassing van de sharia, herhaalt de Raad dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, lijfstraffen, ontvoeringen en moorden voorkomen, maar niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. De beoordeling van het risico is bijgevolg afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden; hij moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat er voor hem omwille van het talibanbewind een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer bestaat. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker hiertoe in gebreke.

Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat de beoordeling door commissaris-generaal van zijn beweerde (toegeschreven) verwestering in deze onzorgvuldig of onredelijk is in het licht van zijn specifieke omstandigheden en de algemene context in Afghanistan.

Gelet op zijn individuele omstandigheden kan in casu niet worden aangenomen dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

C. Conclusie

De Raad besluit op grond van wat voorafgaat dat een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden aangenomen.

7. Beoordeling van de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus

7.1. Middels de bestreden beslissing wordt verzoeker uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uit het arrest van het hof van beroep te Gent van 13 december 2023 blijkt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan verkrachting, aantasting van de seksuele integriteit en opzettelijke slagen, alle met verzwarende omstandigheden, waarvoor hij ook werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar, waarvan één jaar met uitstel.

De commissaris-generaal oordeelt dat de gepleegde feiten niet anders kunnen worden gekwalificeerd dan als een ernstig misdrijf zoals bepaald in artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Artikel 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal uitsluit van subsidiaire beschermingsstatus, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De beslissing tot uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

7.2. Het eerste onderdeel heeft betrekking op de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat verzoeker werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf. De commissaris-generaal heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd:*

[...]

5° om de vreemdeling bedoeld in artikel 53 van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus uit te sluiten op basis van de artikelen 55/2 en artikel 55/4; [...]”

7.3. Artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 17, eerste lid, b) van de richtlijn 2011/95/EU, dat bepaalt dat een onderdaan van een derde land of staatloze van de subsidiaire bescherming wordt uitgesloten wanneer er ‘ernstige redenen’ zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Deze bepaling bevat een uitsluitingsgrond, die een uitzondering is en dus restrictief moet worden uitgelegd (HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, *Shajin Ahmed t. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*, § 52).

Het begrip “*ernstig misdrijf*” wordt noch in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet noch in de richtlijn 2011/95/EU gedefinieerd en de richtlijn bevat evenmin een expliciete verwijzing naar het nationale recht ter interpretatie van dit begrip (HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, *Shajin Ahmed t. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*, § 33). In dit opzicht oordeelde het Hof van Justitie, na de afwezigheid van een definitie van het begrip “*ernstig misdrijf*” te hebben vastgesteld, als volgt: *“de uniforme toepassing van het Unierecht en het gelijkheidsbeginsel vereisen dat de bewoordingen van een Unierechtelijke bepaling die voor haar betekenis en reikwijdte niet uitdrukkelijk naar het recht van de lidstaten verwijst, normaliter in de gehele Unie autonoom en uniform worden uitgelegd, waarbij met name rekening moet worden gehouden met de context van die bepaling en met het doel van de regeling waarvan zij deel uitmaakt”* (HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, *Shajin Ahmed t. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*, pt. 36).

In zijn arrest “*Shajin Ahmed*” stelt het Hof van Justitie dat de gronden voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus vergelijkbaar zijn met de gronden voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus (pt. 45). De in artikel 17, eerste lid, b) van de richtlijn 2011/95/EU neergelegde grond voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus heeft echter een bredere werkingssfeer. Het betreft meer algemeen een ernstig misdrijf, dus zonder dat er sprake is van beperkingen in geografische of temporele zin of met betrekking tot de aard van het misdrijf (pt. 46- 47).

Net als bij de gronden voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus bestaat het doel van de gronden voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus erin om personen die de aan de subsidiaire beschermingsstatus verbonden bescherming onwaardig worden bevonden van die status uit te sluiten, en om de geloofwaardigheid van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel te handhaven (pt. 43-47 en 51).

Verder heeft Hof van Justitie geoordeeld dat de bevoegde autoriteit artikel 17, eerste lid, b) van de richtlijn 2011/95/EU enkel kan toepassen nadat zij de haar ter kennis gebrachte specifieke feiten met betrekking tot de individuele persoon heeft onderzocht om uit te maken of er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de daden van de betrokkene onder de genoemde uitsluitingsgrond vallen. Met andere woorden, een beslissing waarbij een persoon van de subsidiaire beschermingsstatus wordt uitgesloten, moet worden voorafgegaan door een volledig onderzoek van alle omstandigheden van zijn individuele geval en kan niet automatisch worden genomen (HvJ, C-369/17, pt. 55; HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., pt. 91 en 93).

Uit de rechtspraak blijkt dat het 'ernstig' karakter van het misdrijf, dat aanleiding geeft tot de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus, moet worden beoordeeld aan de hand van meerdere criteria, waar-onder de aard van het gepleegde feit, de schade die werd teweeggebracht, de gevolgde strafprocedure, de aard van de straf en de vraag of de meeste rechterlijke instanties het gepleegde feit ook als een ernstig misdrijf zouden aanmerken (HvJ, C-369/17, pt. 56).

Verder wijst het Hof van Justitie erop dat vergelijkbare aanbevelingen staan vermeld in de "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés, uitgegeven door de UNHCR*" (Genève, 1979, herwerkt in februari 2019). Naar dit handboek wordt overigens ook verwezen in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot het invoegen van artikel 55/4 in de Vreemdelingenwet (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51-2478/001, 109).

De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd: het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824). Daartoe moet worden vastgesteld dat verzoeker concreet is betrokken bij een ernstig misdrijf (actus reus; materieel element), hetzij als fysieke pleger, hetzij omdat hij heeft aangezet tot of anderszins heeft deelgenomen aan een ernstig misdrijf. Daarnaast moet blijken dat de verzoeker de criminele feiten intentioneel, bewust en met kennis heeft gepleegd (mens rea; moreel element), dit is wetens en willens (EASO "*Judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive*", tweede editie (2020), p. 100-112). De individuele verantwoordelijkheid moet dus zowel aan de hand van objectieve criteria (feitelijk gedag) als aan de hand van subjectieve criteria (besef en opzet) worden vastgesteld (zie naar analogie HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., pt. 96).

De uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus houdt verband met de ernst van de gestelde daden, die van dien aard moet zijn dat de betrokken persoon niet legitiem aanspraak kan maken op de bescherming die aan de subsidiaire beschermingsstatus is verbonden.

In het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat, wanneer men tot de conclusie komt dat de artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet van toepassing is, er geen afzonderlijke evenredigheids-toetsing moet worden gemaakt die impliceert dat de ernst van de gestelde daden nogmaals wordt beoordeeld. In dit verband wordt ook beklemtoond dat wanneer een persoon wordt uitgesloten, daarmee geen standpunt wordt ingenomen over de daarvan te onderscheiden vraag of deze persoon naar zijn land van herkomst kan worden uitgezet. Om een persoon van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus uit te sluiten is aldus geen evenredigheidstoetsing in het concrete geval vereist (mutatis mutandis HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., pt. 109; EASO "*Judicial analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive*", tweede editie (2020), 53-54 'Proportionality – why inappropriate'; p. 117-119 'expiation').

Wanneer de ernst van het misdrijf vaststaat en de individuele verantwoordelijkheid van de verzoeker is vastgesteld, is er bijgevolg geen ruimte meer om de ernst van het misdrijf af te wegen tegen de gevolgen van uitsluiting; verder is de toepassing van de uitsluitingsclausule niet afhankelijk van het bestaan van een actueel gevaar voor de gastlidstaat en is de vraag of de betrokken persoon kan worden verwijderd naar zijn land van herkomst evenmin aan de orde (EASO "*Judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive*", tweede editie (2020), p.53-54 'Proportionality – why inappropriate'; p. 117- 119 'Expiation').

Ten slotte oordeelde het Hof van Justitie tevens dat een persoon ook kan worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 12, lid 2, sub b of c van de Kwalificatierichtlijn wanneer hij of zij geen actueel gevaar oplevert voor de lidstaat van ontvangst (mutatis mutandis HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., pt. 105).

Gelet op het bepaalde in artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet (*“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus [...]”*) moet bijgevolg worden overgegaan tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus eenmaal is vastgesteld dat de verzoeker een ernstig misdrijf gepleegd heeft.

7.4. Zoals gesteld blijkt uit de elementen in het administratief dossier dat verzoeker werd veroordeeld voor verkrachting van zijn toenmalige partner. Verweerder stelt in de bestreden beslissing hieromtrent:

“Dient vooreerst te worden gewezen op de aard van de feiten. U zocht op de dag van de feiten het slachtoffer op, gebruikte fysiek geweld tegen haar, vernielde haar gsm en dwong haar tot seksuele handelingen. De feiten vonden plaats tegen een achtergrond van jaloezie, kwaadheid en agressie (arrest Hof van Beroep van Gent d.d./12/2023, p.11). Zij er hierbij op gewezen dat het Hof van Beroep oordeelde dat u weinig respect had voor de seksuele en fysieke integriteit van uw partner. Verkrachting met dergelijke verzwarende omstandigheden vormt een zeer ernstige aantasting van de fysieke, psychische en seksuele integriteit van het slachtoffer. Dat de feiten zonder meer als ernstig dienen te worden beschouwd, blijkt voorts ook uit de straf die u werd opgelegd, namelijk een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar waarvan 1 jaar met uitstel. Het CGVS oordeelt dan ook dat de feiten gepleegd op 26 april 2022 als ernstig gekwalificeerd kunnen worden. Deze beoordeling wordt overigens ook gestaafd door de bewoordingen in het vonnis van 28 juni 2023, waarbij de feiten eveneens als ernstig werden omschreven (zie vonnis CR Kortrijk d.d.28/06/2023, p.12) Uit de aard van de feiten in kwestie, de straf die u werd opgelegd en de motiveringswijze van de strafrechter blijkt ontegensprekelijk dat het om een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet gaat.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor dit misdrijf. U werd voor de bovenstaande feiten immers als dader veroordeeld door een Belgische strafrechter. Tegen uw veroordeling van 13 december 2023 ging u niet in cassatieberoep. Bijgevolg staat uw schuld vast.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op 9 juli 2024 werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van de subsidiaire bescherming zou worden uitgesloten. In uw verweer ontkent u elke verantwoordelijkheid en houdt u vol dat u onschuldig bent (CGVS 9/7/2024, p.3,4). Uw bewering onschuldig te zijn staat haaks op de vonnissen van zowel de Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk als van het Hof van Beroep te Gent en getuigt dan ook van een markant gebrek aan schuldinzicht. Door eenvoudigweg uw onschuld uit te roepen slaagt u er geenszins in om de vaststellingen in de vonnissen over uw verantwoordelijkheid over de aangehaalde feiten in een ander daglicht te stellen. Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.”

Hoewel verzoeker de feiten waarvoor hij werd veroordeeld niet langer uitdrukkelijk betwist, blijkt uit het verzoekschrift wel dat hij nog steeds tracht deze feiten te minimaliseren door te stellen dat zij kaderen binnen een relationele context en er geen andere mensen bij betrokken waren. Uit het arrest van het hof van beroep van 13 december 2023 blijkt dat de relationele en hybride context is meegenomen in de beoordeling van de feiten waarvan verzoeker werd beschuldigd. Het hof van beroep stelde vast dat de relatie van verzoeker met W.B. hoogtes en laagtes kende en dat in zoverre in die hybride context twijfel mogelijk was over het potentieel strafwaardig gedrag van verzoeker, hij voluit het voordeel van de twijfel moest genieten. De feiten die het voorwerp waren van tenlasteleggingen werden daarom vanuit die specifieke context benaderd, waarbij verzoeker werd vrijgesproken van niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud met verzwarende omstandigheden, van belaging en van kwaadwillig gebruik van elektronische communicatiemiddelen. Verder werden de feiten van verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit, beide met als verzwarende omstandigheid dat deze werden gepleegd door verzoeker als toenmalige partner van W.B., bewezen geacht maar enkel en alleen op datum van 26 april 2022. Wat betreft de aard van de feiten, blijkt dat verzoeker op die dag W.B. opzocht, fysiek geweld gebruikte tegen haar, haar gsm vernielde en haar dwong tot seksuele handelingen. De feiten vonden plaats tegen een achtergrond van jaloezie, kwaadheid en agressie (arrest hof van beroep van Gent, 13 december 2023, p. 11).

Tevens werden ook de feiten van opzettelijke slagen in de periode van 1 januari 2022 tot en met 18 januari 2023 bewezen geacht met als verzwarende omstandigheid dat deze werden gepleegd door verzoeker als toenmalige partner van W.B. De seksuele misdrijven van 26 april 2022 gingen gepaard met fysieke agressie en ook op andere momenten vielen er klappen, waarbij op verschillende tijdstippen meerdere kneuzingen en/of contusies medisch werden geattesteerd. Dat W.B. zelf zeer toegeeflijk blijkt te zijn geweest en verzoeker herhaaldelijk nieuwe kansen bood, belet, aldus het hof van beroep, niet dat zij nadrukkelijk het slachtoffer werd van verzoekers seksueel en fysiek wangedrag.

Verzoeker kan niet nogmaals verwijzen naar de relationele context om zijn daden te vergoelijken die door de strafrechters bewezen werden geacht en als ernstig werden beoordeeld, noch kan het zijn individuele verantwoordelijkheid hierin verminderen of opheffen. Verzoeker blijft duidelijk de ernst van de door hem gepleegde feiten minimaliseren, daar waar door het hof van beroep werd geoordeeld dat het resoluut vaststaat dat hij weinig respect heeft voor de seksuele en fysieke integriteit van zijn partner. Verkrachting is een ernstig zedendelict, dat de fysieke, mentale en seksuele integriteit van anderen zeer ernstig aantast.

Bovendien werd hier als verzwarende omstandigheid aangenomen dat de niet-consensuele seksuele handelingen, in casu verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit, werden gepleegd door een partner, in casu verzoeker. Dezelfde verzwarende omstandigheid werd ook aangenomen voor de opzettelijke slagen. Aldus gaf verzoeker geen blijk van de zorgzaamheid die van partners mag worden verwacht, zoals ook wordt uiteengezet in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 28 juni 2023, die de feiten tevens als ernstig omschreef. Dat de feiten als ernstig moeten worden beschouwd, blijkt voorts ook uit de straf die verzoeker werd opgelegd, namelijk een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar waarvan 1 jaar met uitstel. Verzoeker werd tevens ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van vijf jaar.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij in het oordeel dat een verkrachting met dergelijke verzwarende omstandigheden, gepleegd door een partner en met gebruik van fysieke agressie, een zeer ernstige aantasting vormen van de fysieke, psychische en seksuele integriteit van het slachtoffer.

Gelet op de aard van zijn daden, de daardoor veroorzaakte schade, de wijze waarop de misdrijven werden gepleegd en de strafmaat, acht de Raad het loutere gegeven dat een deel van zijn straf met uitstel werd gewezen en dat verzoeker een deel van zijn straf effectief heeft ondergaan onvoldoende om de misdrijven waarvoor hij definitief werd veroordeeld niet als 'ernstig' te kwalificeren en weegt onvoldoende op noch doet het afbreuk aan de ernst van het misdrijf en zijn individuele verantwoordelijkheid hierin. Dat rekening moet worden gehouden *"met alle omstandigheden van de zaak"*, houdt niet in dat verzoeker niet zou kunnen worden uitgesloten van internationale bescherming op grond van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet, enkel omdat hij een deel van zijn straf heeft uitgezeten. Het al dan niet hebben ondergaan van een opgelegde gevangenisstraf doet op zich immers niets af aan de ernst van een bepaald misdrijf (RvS 14 juli 2023, nr. 15.510 (c)).

De beweringen dat verzoeker geen contact meer heeft met zijn ex-partner, dat hij zijn leven weer op de rails heeft, hij opnieuw is tewerkgesteld en elders is gaan wonen, zijn evenmin elementen die afdoende tegenwicht kunnen bieden aan het geheel van alle andere bevindingen, hogerop besproken, waaruit terdege de ernst van de gepleegde feiten blijkt, en kunnen evenmin zijn individuele verantwoordelijkheid hierin opheffen.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze oordeelt dat het door verzoeker gepleegde misdrijf als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet dient te worden gekwalificeerd en dat verzoeker derhalve dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad herinnert er nog aan dat wanneer de ernst van het misdrijf vaststaat en de individuele verantwoordelijkheid van verzoeker is vastgesteld, wat hier het geval is, de toepassing van een uitsluitingsclausule niet meer kan worden onderworpen aan een bijkomende voorwaarde, met name deze van een afzonderlijke proportionaliteitstoetsing dan wel een belangenafweging in het concrete geval. Dat wil zeggen dat er geen ruimte meer is om de ernst van het misdrijf af te wegen tegen de gevolgen van uitsluiting, dat de toepassing van de uitsluitingsclausule niet afhankelijk is van het bestaan van een actueel gevaar voor de gastlidstaat en dat de vraag of de betrokken persoon kan worden verwijderd naar zijn land van herkomst evenmin aan de orde is (EASO Judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive, tweede editie (2020), p. 53-54 *'Proportionality – why inappropriate'*; p. 117-119 *'Expiation'*; mutatis mutandis HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., pt. 109).

7.5. Overeenkomstig de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet bevat de bestreden beslissing een advies waarin wordt toegelicht dat een verwijderingsmaatregel verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat dit advies op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt, en dat het advies van de commissaris-generaal slechts voorafgaat aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van verzoeker niet, zodat het geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824). Wat dit onderdeel van de bestreden beslissing betreft, wordt in het kader van huidige beroep dus enkel uitspraak gedaan over de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus en niet over de verwijdering van de vreemdeling en het advies daaromtrent.

De argumentatie in het verzoekschrift omtrent het reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet dat verzoeker stelt te lopen in geval van terugkeer naar Afghanistan en hiermee samenhangend de aangevoerde schending van 48/4 van de Vreemdelingenwet, is in casu bijgevolg niet dienstig.

7.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker vijfmaal werd gehoord op het CGVS. Tijdens deze gehoren kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat (alook zijn voogd tijdens zijn eerste drie gehoren), dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou

machting is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

7.7. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

C. DECAESTECKER, toegevoegd griffier

De griffier, De voorzitter,

C. DECAESTECKER

M. MAES TORRES LOREDO